

Blueskøbmanden fra Djurs

MUNDHARPESKÆBNE: Peter Astrup tabte sit hjerte til blues som ganske ung og har siden booket mange store internationale bluesnavne. I dag står han bag både det genoplivede Djurs Bluesland og Frederikshavn Bluesfestival

Af Bent Stenbakken
bent.stenbakken@nordjyske.dk

ET ORD ER ET ORD, og dem, du møder på din vej, møder du også længere fremme. Og så er det med at sætte musikerne ind i en sammenhæng, hvor deres musik - bluesen trives.

Ordene kommer fra den 47-årige bluesarrangør og booker, Peter Astrup, og det er det tætteste, vi kommer en forklaring på, hvordan det igennem årene er lykkedes den tidligere maskinarbejder fra Djursland at forsyne både det danske marked, men også Sverige og Norge med store bluesnavne.

Bluesmusikere, hvoraf mange nu er døde. Albert King, Champion Jack Dupree og Albert Collins. Men også i høj grad nulevende og aktive, som eksempelvis guitaristen Gary Moore, pianospiller Dr. John og guitaristen og sangskriveren Tony Joe White, der er hovednavnene på årets bluesfestival i Frederikshavn lørdag 8. november.

- Jeg voksede op i et brøudsalg i Pindstrup ude på Djurs hos mine plejefædre. Alle byens unger kom der, og det første musik jeg kan huske var rhythm and blues, "I Can't Get No Satisfaction" med Stones, og Creedence Clearwater Revival og senere kom irske Van "The Man" Morrison og endelig det amerikanske bluesband Canned Heat til. Du kan sige, at jeg gik en omvej, inden jeg fandt frem til bluesmusikens rødder. Du ved, man sad og kiggede på et pladecover og undrede sig over, hvem mon den McKinley Morganfield var, som havde skrevet alle de gode numre, indtil du fandt frem til, at det var Muddy Waters. Han var den største.

Alle ville spille guitar

Efter 10 års skolegang blev Astrup uddannet smed, altså maskinarbejder, og samtidig var han så småt begyndt at spille mundharpe rundt omkring i forskellige bands.

- Alle ville jo dengang spille guitar. Guitarister var der rigelig af, så det var ret nemt for mig at komme med ud at spille. De fleste bands dengang i 80'erne sluttede jo gerne deres sæt af med fire-fem bluesnumre, og så var det min tur til at komme på scenen og give

den i "Sweet Home Chicago"

Den motorcykelkørende maskinarbejder havde bestemt ambitioner og ville gerne være kommet videre med sit spil, efterhånden som han fik luret kunsten af ved at lytte til mundharpespillere som Pinetop Perkins, Sonny Boy Williamson og Little Charlie. Og snart havde han forelsket sig i den ganske specielle fuldfede tone, som de bedste kan frembringe på den kromatiske bluesharpe.

- Der gik lidt religion i det, og hvis de ikke kunne spille kromatisk harpe... ja, så kunne de ikke spille. Men som tiden gik... du ved, jo mere jeg lærte om at spille mundharpe, jo mere opdagede jeg også, hvad mit eget spil manglede.

Fascination af det lille instrument førte også den unge Astrup til Roskilde Festival, ligesom han valfartede til Amsterdam Blues Festival for at tjekke bluesnavne ud.

- Vi havde en lokal motorcykelklub ude på Djurs. Mosten MC opkaldt efter det tidligere æblemøsteri, hvor vi holdt til, og i 1981 begyndte jeg at booke bands, når vi holdt fest.

Langsomt fik Peter Astrup flere og flere kontakter, og i 1988 var han en af hovedkræfterne bag Djurs Bluesland. En kollektiv ledet festival, hvor Astrup i årene frem til 1994 var med til at skaffe de store navne, blandt andre Hot Tuna, førnævnte Albert King og Albert Collins, men også Eric Claptons yndlingsguitarist blandt de nulevende, den i dag 72-årige Buddy Guy.

Og så døde de...

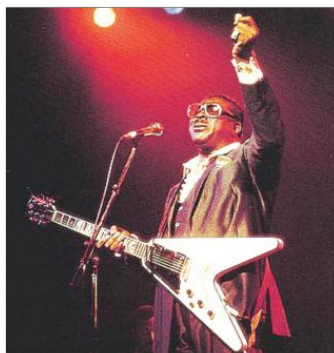
- Til sidst var det sådan, at jeg blev helt bange for at booke de gamle bluesmusikere. De kom og spillede hos os, og så døde de kort efter. Albert King, Collins og Champion Jack Dupree. Og i løbet af de år voksede festivalen sig langsomt større og bedre, og den sidste jeg var med til at lave i 1994 strakte sig over tre dage med 6000 mennesker inde og 1100 medhjælpere

Astrup trak sig fra festivalen efter 1994. Blandt andet fordi den kollektive ledelsesform med stormøder ikke rigtig magtede at tackle de mangeartede arbejdsopgaver, der skal løses for, at en stor festival bliver en succes.

- Det er jo ikke alene musikerne som skal have det godt. Publikum skal også have det rart. Mad, øl, toilet- og bade-

PÅ SCENEN sammen med Rolling Stones i filmen "Shine A Light" er det Buddy Guy (tv) sammen med Keith Richards længst til højre. Bagefter forærede Richards sin guitar til Guy.

ALBERT KING, død i december 1992 - kendt for blandt andet "Born Under A Bad Sign".

BUDDY GUY med sin karakteristiske polka-prikkede, specialbyggede Fender guitar.

ROY ROGERS, eminent slideguitarist, bliver booket via Astrup. Rogers producerede flere af John Lee Hookers plader - bl.a. "The Healer", kendt for duetten med Bonnie Raitt.

forhold. Det hele skal klappe.

I nogle år fortsatte Astrup så på egen hånd og hans bookingfirma BluesProductions skaffede masser af blues til

især Norge. 60-70 procent af den blues, han bookede i den periode, blev solgt til nordmændene, og næsten hver weekend var Astrup af sted i det norske